

KU WIELKIEMU ZAWIERZENIU

Dzień 1 – Czym jest zawierzenie?

Przeczytaj i rozważ: Łk 1,26-38.

„Zawierzyć można i trzeba przede wszystkim Wszechmocnemu, Przedwiecznemu, Nieskończonemu Bogu, który jest mocą, skałą i twierdzą. Zawierzyć znaczy całkowicie oddać swoje życie w ręce Boga, tak, by nie zostało w nim nic prywatnego, wyjątego, nieodnoszącego się do Boga. Najpełniej objawił taką postawę wzór wszelkich wzorów, Syn Boży i Syn Maryi, Jezus Chrystus. On stał się człowiekiem, aby doskonale wypełnić wolę Ojca, by przywrócić pierwotne zaufanie do Ojca, zniszczone przez grzech pierworodny. Na miarę ludzką doskonale zawierzyła Bogu Maryja, wypowiadając podczas zwiastowania swoje «tak», «niech mi się stanie według twego słowa» (Łk 1,38). Lecz czy taka postawa jest dostępna dla nas, słabych ludzi? Owszem, jeśli jesteśmy świadomi, że Duch Święty, którego Ojciec nam dał i który w sposób szczególny napełnił Maryję, «przyczynia się za nami w naszych słabościach» (por. Rz 8,26)”.

- Poproś dziś Ducha Świętego, by uzdalniał Twoje serce do głębokiego zawierzenia Bogu na wzór Maryi.

Dzień 2 – Wspomożyciel

Przeczytaj i rozważ: Rz 8,26-30.

„Człowiek jest słaby i łatwo zapomina o przymierzu z Bogiem. Do odnawiania tego zawierzenia, tego swoistego przymierza z Bogiem, przyczynia się nieustannie Duch Święty. On także pobudza nas do wierności w konkretnych przejawach, faktach naszego życia. Tak było w życiu Maryi. Każde jej działanie, począwszy od zwiastowania aż po niebieską chwałę, wsparte było uprzedzającą i wspomagającą łaską Ducha Świętego. Duch Święty umacniał ją aż do końca w pielgrzymce wiary”.

- Podziękuj dziś Duchowi Świętemu za Jego świętą obecność w Twoim życiu, za każde przynaglenie ku dobru, za ożywianie serca modlitwą, za to, że nieustannie przyczynia się za Tobą i przychodzi z pomocą w doświadczeniu słabości, za to, że odnawia Twoje przymierze z Bogiem.

Dzień 3 – Życ w obecności ukochanej Osoby

Przeczytaj i rozważ: Łk 1,46-55.

„W zawierzeniu zawiera się pełnia modlitwy, ponieważ obejmuje ono całego człowieka, z jego duchem i ciałem, oraz wszystko to, czym on żyje. Zawierzenie nie jest modlitwą w potocznym rozumieniu tego słowa, nie polega na odmówieniu, wyrecytowaniu jakiegoś pobożnego tekstu. Nie zamyka się nawet w medytacji czy kontemplacji Bożych tajemnic. Modlitwa zawierzenia jest raczej sposobem życia w obecności ukochanej Osoby. Jest przejawem głęboko chrześcijańskiej i katolickiej duchowości oddania”.

- Jednocząc się z Maryją, uwielbij dziś Boga słowami modlitwy „Magnificat”.

Dzień 4 – Macierzyńska obecność

Przeczytaj i rozważ: J 2,1-12.

„Obecność Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła zaprasza do powierzenia się w wierze jej macierzyńskiej miłości. Ta macierzyńska obecność nie jest dla nas tylko dowolną propozycją, by złożyć w jej ręce swoje życie, lecz – jeśli właściwie i w pełni odczytujemy Boży plan zbawienia – głębokim, wewnętrznym wyzwaniem. Aby odczuć potrzebę zawierzenia Matce Chrystusa i Kościoła, trzeba najpierw

uświadomić sobie zależność, zarówno całego Kościoła, jak i swoją, każdego z jego członków, nie tylko od Chrystusa, ale również od Jego Matki. Zależność ta jest konkretnym dobrem, skarbem i łaską. Stąd też rodzi się w człowieku mocne pragnienie i pełna gotowość trwania w tej zależności. Z drugiej strony – dostrzega się zagrożenie owego dobra, skarbu i łaski. Powstaje więc potrzeba zabezpieczenia go, potrzeba zawierzenia mojemu pragnieniu i gotowości oddania się Maryi. I w tym momencie można już mówić o akcie zawierzenia Maryi, o zawierzeniu jej macierzyńskiej obecności w tajemnicy Chrystusa i Jego Kościoła. Wejście na tę drogę w pełni owocuje jej macierzyńską pomocą”.

- Przypomnij sobie, ile dobra doświadczyłeś w swoim życiu przez powierzanie spraw swoich oraz innych osób w dłonie Maryi. Podziękuj za jej wstawiennictwo oraz wszelkie łaski, jakich doświadczyłeś Ty oraz osoby polecane Jej opiece. Wzbudź w sobie pragnienie bycia zależnym od Niej w każdym czasie, bez względu na okoliczności, w jakich się znajdujesz.

Dzień 5 – Zawierzyć i żyć Ewangelią

Przeczytaj i rozważ: Kol 3,12-17.

„Zawierzenie nie jest aktem tylko na teraz, wyłącznie do załatwienia jakiejś pilnej sprawy, szukaniem rozwiązania bieżącego problemu. Modlitwa ta musi objąć całe życie człowieka, we wszystkich jego wymiarach. Modlitwa zawierzenia kieruje człowieka przede wszystkim ku przyszłości. Człowiek, powierzając się w wierze, poddaje całą swoją przyszłość, tę najbliższą i tę dalszą, woli tego, komu się powierza.

Wynika z tego, że akt zawierzenia nie zwalnia zawierzającego się z obowiązków, wprost przeciwnie: uzdalnia go i pomaga mu w pełniejszym ich podjęciu i lepszym wypełnieniu. Akt zawierzenia, który stanowi wyraz nadziei chrześcijańskiej, zakłada spełnianie woli Bożej, jest podjętym świadomie zobowiązaniem do życia w sposób autentyczny i pełny Ewangelią poprzez szczególną więź miłości z Matką Jezusa”.

- Poproś dziś na modlitwie, aby Pan na nowo okrył Twoje serce doświadczeniem Jego miłości, miłosierdzia, łagodności, dobroci, pokory, cierpliwości i pokoju. Proś, by uzdolnił Cię do dzielenia się tym z ludźmi, których stawia na Twojej drodze.

Dzień 6 – Zawierzenie wyrazem miłości bliźniego

Przeczytaj i rozważ: J 17 oraz J 19,25-27.

„Religijny akt oddania w wierze jest w zasadzie oddaniem siebie, zawierzeniem osobistym. Właściwe jest także oddanie innych osób – zawierzenie społeczne albo zbiorowe. Znajduje ono wystarczającą podstawę w samej miłości bliźniego. Nie ma żadnych zasadniczych przeszkód do tego, aby ktokolwiek mógł w ten sposób oddać w ręce [Boga czy] Matki Bożej innych ludzi czy też swoją ojczyznę, świat, nawet bez ich wiedzy czy przyzwolenia. Dokonuje się to w każdej modlitwie, którą zanosimy za innych, za własny naród itp.

Modlitwa zawierzenia jest również – jako swego rodzaju forma modlitwy wstawienniczej – wyrazem troski o zbawienie innych ludzi. Dokonuje się w niej włączenie tychże ludzi we własny akt oddania w wierze Bogu czy Maryi”.

- Podziękuj dziś Jezusowi za dar zawierzenia Twojego życia Bogu Ojcu oraz Maryi Matce.
- Pomódl się za całą wspólnotę Przyjaciół Oblubieńca, prosząc, by akt zawierzenia był prawdziwym oddaniem się każdego z jej członków w kochające dłonie Maryi, Matki naszego Oblubieńca, oraz by przez to zawierzenie w Twoim sercu oraz sercach braci i sióstr ze wspólnoty zapłonął ogień miłości, który przynagla do rozkochiwania świata w Chrystusie, jedynym Oblubieńcu, poprzez modlitwę i osobiste świadectwo chrześcijańskiego życia.

Formacja inspirowana artykułem: W. Korba OFMCap, *Modlitwa zawierzenia*, „Głos Ojca Pio”, nr 3/200.